

รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬา สำหรับประเทศไทย*

MANAGEMENT MODEL ON DISPUTE RESOLUTION RELATED TO SPORTS FOR THAILAND

ปรีดา ม่วงมี

Preeda Muongmee

นภาพร ทศนัยนา

Nopporn Tasnaina

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University, Thailand

E-mail: preeda.mu@go.buu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน การดำเนินการวิจัยมี 8 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ 2) สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อค้นหาความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์กรและรูปแบบ 3) สรุปและวิเคราะห์ผลเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ 4) สร้างเป็นประเด็นเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาความเห็นพร้อมของผู้เชี่ยวชาญ 5) รวบรวมฉันทามติในสาระสำคัญของกรอบรูปแบบที่สร้างจากผู้เชี่ยวชาญ 21 คน ด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์และร่างเป็นรูปแบบ 6) ตรวจสอบความสอดคล้องในองค์ประกอบ ด้วยผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬา 330 คน 7) ยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน และ 8) สรุปและรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง และการวิเคราะห์โมเดลการวัด สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบที่ได้มีองค์ประกอบและหน้าที่ ดังนี้ 1) จัดทำแผน 3 ระยะ เพื่อตั้งองค์กรและกลยุทธ์ดำเนินงาน 2) จัดตั้งองค์กรแบบองค์การมหาชน บริหารในรูปแบบสภามติกรรมการและมีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้างาน มีหน่วยงานย่อยตามกลุ่มพันธกิจที่กำหนด 3) การนำ เน้นหลักธรรมาภิบาล การจัดการและเผยแพร่ความรู้ 4) การควบคุม จัดทำคู่มือการดำเนินการ ติดตามและวิจัยเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและสรุปรายงานประจำปี เมื่อวิเคราะห์โมเดลการวัด

* Received 7 April 2021; Revised 27 April 2021; Accepted 30 April 2021

สมการโครงสร้างแล้วพบว่า รูปแบบที่ได้มีความสอดคล้องกัน มีค่าดัชนีทางสถิติ ดังนี้ $CMIN/DF = 2.530$ $RMSEA = 0.068$ $RMR = 0.045$ $TLI = 0.900$ $IFI = 0.910$ และ $CFI = 0.909$ และได้รับการยืนยันว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: อนุญาโตตุลาการ, รูปแบบการบริหารจัดการ, การระงับข้อพิพาททางกีฬา, ศาลกีฬาโลก

Abstract

The objectives of this article were to establish and confirm the management model on dispute resolution related to sport for Thailand (MDST). by using Mixed Methodology Research. The research process and methodology consist of 8 steps which are 1) Study and synthesize concepts, theories, documents, and research related to management model on dispute resolution related to sport, 2) Interview 5 specialists to find out the needs, expectations, structure, and composition of the MDST, 3) Summarize and analyze data on the MDST from the information gathered in steps 1 and 2, 4) Draft the MDST, 5) Assessment of quality of the pattern by 21 experts using the modified Delphi technique, 6) Opinion surveys from 330 sports stakeholders 7) Confirm the suitability and possibility by interviewing 9 experts and 8) Summarize and complete research report. The statistics used in this research were median, interquartile range, measurement model structural equation model (SEM). It could be summarized from data collected that the MDST consists of 4 main components: 1) planning, 2) organizing, 3) leading, and 4) controlling. When confirming the research results by analyzing the structural equation model, it was found that the models were all consistent and can be used for real purposes with the following statistical index value: $CMIN/DF = 2.530$ $RMSEA = 0.068$ $RMR = 0.045$ $TLI = 0.900$ $IFI = 0.910$ และ $CFI = 0.909$

Keywords: Arbitration, Management Model, Disputes Resolution Related to Sport, Court of Arbitration for Sport

บทนำ

ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาในประเทศไทยได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างมาก มีกีฬาที่ได้รับการบรรจุให้เป็นกีฬาสีพทั้งหมด 13 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล สุนัขเกอร์ กอล์ฟ เจ็ตสกี วอลเลย์บอล ตะกร้อ โบว์ลิ่ง จักรยาน แข่งรถยนต์ แบดมินตัน จักรยานยนต์ เทนนิส และ บาสเกตบอล (ทีนิวส์, 2560) ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬา สโมสรกีฬา ผู้ประกอบ

ธุรกิจที่เกี่ยวกับกีฬา และองค์กรทางการกีฬามีมากขึ้นเช่นกัน ทำให้ปฏิเสธความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วได้ การระงับข้อพิพาททางกีฬาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาการกีฬาของชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรม สะดวก เหมาะสม และรวดเร็ว แต่ในปัจจุบันพบว่า ข้อพิพาททางกีฬาจะถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ซึ่งกระบวนการกว่าคดีจะถึงที่สุดใช้เวลาเนิ่นนาน เพราะกระบวนการทางศาลเป็นกระบวนการที่พิจารณาทั้งคดีทางแพ่งและคดีอาญา มีปริมาณคดีที่รับฟ้องและค้างการพิจารณามาก เห็นได้จากสถิติคดีศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักรไทย เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561 ที่รายงานว่ามีคดีที่เข้าสู่การพิจารณาคดี ในศาลชั้นต้น 366,172 คดี ศาลชั้นอุทธรณ์ 11,511 คดี และศาลชั้นฎีกา 7,479 คดี คดีที่พิพากษาเสร็จแล้ว ในศาลชั้นต้น 125,323 คดี (34%) ศาลชั้นอุทธรณ์ 4,114 คดี (36%) และศาลชั้นฎีกา 622 คดี (8%) จำนวนคดีที่ค้างพิจารณาในศาลทั้ง 3 ชั้นมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานศาลยุติธรรม, 2562) แต่ศาลก็หาวิธีการที่จะทำให้เกิดความรวดเร็วขึ้น เช่น การใช้ผู้พิพากษาสมทบ การจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษ หรือแม้กระทั่งการใช้การระงับข้อพิพาททางเลือก คือ การไกล่เกลี่ยก่อนการพิพากษา เป็นต้น แต่เพราะจำนวนคดีในประเทศไทยมีมากและจำนวนผู้พิพากษามีจำกัด จึงเป็นการยากที่จะพิจารณาคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็วและไม่ค้างการพิจารณา

แม้ข้อพิพาทได้ดำเนินการทางศาลแล้ว กลับไม่ได้รับการยอมรับจากองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ เช่น กรณีสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติมีคำสั่งให้คู่ขัดแย้งกับสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ถอนคำฟ้องออกจากศาลยุติธรรมทั่วไป เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 โดยอ้างถึงธรรมนูญของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ข้อที่ 68 (2) ปี ค.ศ. 2015 (FIFA, 2015) ในขณะนั้น (ปัจจุบันคือฉบับ ค.ศ. 2020 ข้อที่ 59 (2)) ความเป็นว่า “การเยียวยาความเสียหายจะดำเนินการในศาลยุติธรรมทั่วไปไม่ได้ เว้นแต่ มีข้อบังคับเฉพาะในกฎระเบียบของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการชั่วคราวทางศาลยุติธรรมทั่วไปก็กระทำมิได้เช่นกัน (Recourse to ordinary courts of law is prohibited unless specifically provided for in the FIFA regulations. Recourse to ordinary courts of law for all types of provisional measures is also prohibited)” เป็นต้น แต่หากการระงับข้อพิพาทด้วยศาลกีฬาโลกจะได้รับการยอมรับตามธรรมนูญดังกล่าว แต่การดำเนินการโดยศาลกีฬาโลกก็มีค่าใช้จ่ายสูง เช่นนี้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560 - 2564 (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ยุทธศาสตร์ที่ 6 เรื่อง การยกระดับการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ จึงได้วางแผนให้มีการจัดตั้งระบบอนุญาโตตุลาการกีฬาขึ้นพิจารณาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้องค์กรมีบทบาทในการพิจารณาข้อพิพาทด้านการบริหารและการจัดการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาขึ้นในประเทศไทย เพื่อเป็นช่องทางสำหรับการระงับข้อพิพาททางกีฬาในประเทศไทยซึ่งมิใช่ศาล อีกทั้งยังจะทำให้ข้อพิพาททางกีฬาได้รับการพิจารณาโดยผู้ที่มีความ

เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอีกด้วย เพื่อให้การระงับข้อพิพาททางกีฬาในประเทศไทยเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ผู้วิจัยจึงดำเนินการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย
2. เพื่อยืนยันผลรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน แบ่งการวิจัยออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการและการระงับข้อพิพาททางกีฬา

ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อค้นหาความต้องการจำเป็น ความคาดหวัง โครงสร้าง และองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยจากข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 และ 2 ด้วยการถอดความและการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 4 ร่างกรอบแนวคิดรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 21 คนเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์

ขั้นตอนที่ 6 นำรูปแบบที่ปรับตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาสร้างรูปแบบและนำไปสำรวจความเห็นสอดคล้องขององค์ประกอบและสาระของรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยจากผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬา 330 คน

ขั้นตอนที่ 7 นำรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยที่ปรับแก้จนสมบูรณ์มายืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน

ขั้นตอนที่ 8 สรุปและรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ทางด้านการบริหารจัดการข้อพิพาททางกีฬา 3 คน และด้านกฎหมาย 2 คน รวมทั้งหมด 5 คน ด้วยการคัดเลือกแบบเจาะจง

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการกีฬา 11 คน และด้านกฎหมาย 10 คน รวม 21 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬา 330 คน จาก 7 กลุ่ม คือ 1) นักกีฬา 2) บุคลากรกีฬา 3) พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานกำกับ ดูแล และส่งเสริมการกีฬา 4) สมาคมกีฬา 5) สโมสรกีฬา 6) ผู้ให้การสนับสนุนกีฬา และ 7) ผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

กลุ่มที่ 4 ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ การกีฬา และการระงับข้อพิพาท 5 กลุ่ม คือ 1) ผู้บริหาร 2) นักกฎหมาย 3) สโมสรกีฬา 4) สมาคมกีฬา และ 5) การกีฬาแห่งประเทศไทย รวม 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างตามองค์ประกอบทางด้านการบริหารจัดการและด้านการระงับข้อพิพาททางกีฬา

2. แบบสำรวจฉันทามติด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 21 คนที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย

3. แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย สำหรับผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬา 330 คน โดยใช้เครื่องมือเดียวกันกับข้อ 2

4. แบบสอบถามยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย สำหรับผู้เกี่ยวข้องกับกีฬา 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการและกฎหมาย โดยการจัดหมวดหมู่ข้อมูล การลดทอนข้อมูล และการแสดงข้อมูลด้วยการสรุป

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาฉันทามติเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยจากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อหาค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยเลือกข้อที่มีค่ามัธยฐาน ≥ 3.5 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ≤ 1.5

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โมเดลการวัด ซึ่งเป็นการส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในโมเดลสมการโครงสร้าง เกณฑ์การยอมรับได้แก่ CMIN/DF ≤ 3 , RMSEA ≤ 0.08 , RMR ≤ 0.05 , GFI ≥ 0.90 , TLI ≥ 0.90 , IFI ≥ 0.90 , และ CFI ≥ 0.90 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป AMOS version 24

4. วิเคราะห์การยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ว่า

1. การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย รูปแบบที่สร้างขึ้นควรจะต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 การวางแผน (Planning) ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1.1 มีแผนจัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นลักษณะเป็น องค์การมหาชน

1.1.2 วิสัยทัศน์ คือ สำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย ระงับข้อพิพาททางกีฬด้วยความชำนาญ ยุติธรรม รวดเร็ว เป็นอิสระ และส่งเสริมเชื่อมโยงสู่สากล

1.1.3 พันธกิจ คือ 1) อำนวยความสะดวกและพิจารณาระงับข้อพิพาททางกีฬาด้วยความรวดเร็วและเป็นกลางด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม 2) ศึกษา พัฒนาระบบการจัดการความรู้และเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางกีฬา 3) ดำเนินการ พัฒนาระบบการจัดการการพิจารณาและการตัดสินข้อพิพาททางกีฬา และ 4) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

1.1.4 นโยบาย คือ ระงับข้อพิพาททางกีฬาที่เกิดขึ้นในประเทศ สร้างการยอมรับ และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจสู่วงการกีฬาในทุกระดับ โดยวิธีดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล

1.1.5 แผนการดำเนินงานองค์กร คือ 1) แผนการจัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง พร้อมทั้งแผนการจัดการด้านบุคลากร 2) แผนการสร้างเครือข่ายและการกระจายการบริหารสู่ระดับภูมิภาค และ 3) แผนการสร้างเครือข่าย ความสัมพันธ์และความร่วมมือในระดับนานาชาติ

1.1.6 แผนงานด้านทรัพยากรในการบริหาร คือ 1) การกำหนดแผนงานด้านทรัพยากรมนุษย์โดยพิจารณาจากกิจกรรมหรืองานและดำเนินการวางแผนกำลังคน 2) กำหนดแผนงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และแผนจัดสรรงบประมาณให้แก่ฝ่ายงานต่าง ๆ 3) กำหนดแผนด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 4) กำหนดแผนด้านการบริหารจัดการองค์กร

1.1.7 แผนการควบคุมการดำเนินงาน โดยอาศัยแนวทางการควบคุมของรัฐ (PMQA)

1.2. การจัดองค์กร (Organizing) จำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1.2.1 จัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น และให้มีสถานะเป็นองค์กรมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 มีสำนักงานใหญ่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

1.2.2 กำหนดหน่วยงานและหน้าที่รับผิดชอบให้มี 4 งาน โดยการใช้บังคับบัญชาแนวตั้งแบบผู้บริหารสูงสุดเป็นผู้ตัดสินใจ มีรายละเอียดดังนี้

1.2.2.1 งานฝ่ายบริหาร มีหน้าที่เกี่ยวกับ งานเลขานุการงานสารบรรณ งานการเงิน งานพัสดุ และงานทรัพยากรบุคคล

1.2.2.2 งานฝ่ายวิชาการและพัฒนา มีหน้าที่เกี่ยวกับงานพัฒนาบุคลากร งานฝึกอบรม งานเสริมสร้างประสบการณ์/ศึกษาดูงาน งานประเมินคุณภาพ งานวิจัย งานผลิตและเผยแพร่สื่อให้ความรู้ งานจัดการความรู้ และงานสนับสนุนทางวิชาการ

1.2.2.3 งานฝ่ายระงับข้อพิพาท มีหน้าที่เกี่ยวกับงานอุทธรณ์ งานอนุญาโตตุลาการ งานไกล่เกลี่ย งานจัดทำทะเบียน ผู้ระงับข้อพิพาททางกีฬา และงานติดตามการปฏิบัติตามคำตัดสิน

1.2.2.4 งานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มีหน้าที่เกี่ยวกับ งานพิธีการและสารนิเทศ งานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ งานความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร งานรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลสถิติข้อพิพาท งานสร้างภาพลักษณ์องค์กร และงานประชาสัมพันธ์องค์กร

1.2.3 แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร จำนวน 11 คน จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542

1.2.4 สรรหาและแต่งตั้งผู้อำนวยการและอนุญาโตตุลาการกีฬา

1.3 การนำ (Leading) จำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.3.1 เสริมสร้างคุณสมบัติผู้นำที่ดีให้กับผู้บริหารองค์กร เพื่อใช้อิทธิพลหรือการชี้นำกับผู้ใต้บังคับบัญชาในองค์กรปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จจากการดำเนินการตามแผน

1.3.2 จูงใจให้บุคลากรเกิดความจงรักภักดี ความต้องการ และการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยอาศัยการดำเนินการของผู้บริหาร

1.3.3 สร้างการติดต่อสื่อสารองค์กรให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและสร้างความไว้วางใจต่อกัน

1.4 การควบคุม (Controlling) จำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.4.1 กำหนดมาตรฐานการควบคุมบุคลากร การควบคุมงบประมาณ และการควบคุมคุณภาพ โดยสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการประเมินในแต่ละงาน

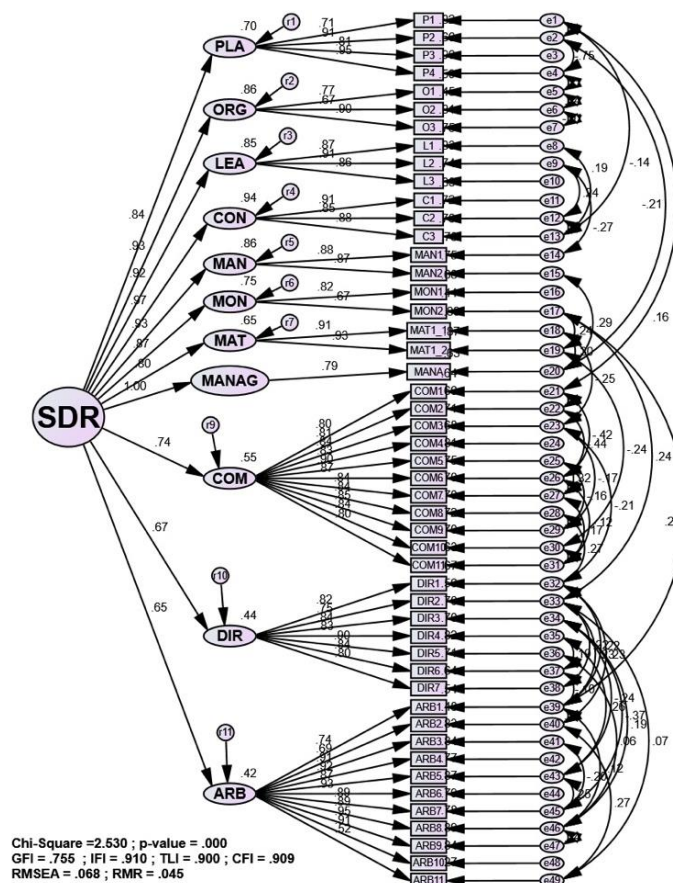
1.4.2 ประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐาน มีการกำหนดการวัดและประเมินผลการดำเนินการ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการตามแนวทางของรัฐ (PMQA)

1.4.3 ปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน

2. การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นได้ของรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์โมเดลการวัด สมการโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป AMOS Version 24 พบว่า ค่าดัชนีทางสถิติที่เลือกใช้ในการทดสอบโมเดลเกือบทั้งหมดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว มีเพียงค่า GFI ที่ยังน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ $GFI \geq 0.90$ แต่เมื่อพิจารณา Modification Indices แล้วพบว่า หากต้องการให้ค่า GFI ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจำเป็นต้องเชื่อมค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างค่า e ของตัวแปรเยอะมากแทบจะทั้งหมด ผู้วิจัยจึงตัดสินใจไม่ปรับโมเดลเพิ่มเติม เพราะค่าดัชนีทางสถิติส่วนใหญ่ที่เลือกใช้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมดแล้ว พอจะสรุปได้ว่าโมเดลแบบจำลองสมการโครงสร้างนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในบริบทที่ศึกษา (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2562); (กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554); (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) การเปรียบเทียบผลการปรับโมเดลก่อนและหลังและโมเดลหลังการปรับแก้มีรายละเอียดดังตารางและภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลการปรับโมเดล

ค่าดัชนี	เกณฑ์	โมเดลสมมติฐาน		หลังปรับโมเดล	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
CMIN/DF	≥ 3	3.275	ไม่ผ่าน	2.530	ผ่าน
RMSEA	≤ 0.08	0.083	ไม่ผ่าน	0.068	ผ่าน
RMR	≤ 0.05	0.045	ผ่าน	0.045	ผ่าน
GFI	≥ 0.90	0.681	ไม่ผ่าน	0.755	ไม่ผ่าน
TLI	≥ 0.90	0.851	ไม่ผ่าน	0.900	ผ่าน
IFI	≥ 0.90	0.859	ไม่ผ่าน	0.910	ผ่าน
CFI	≥ 0.90	0.859	ไม่ผ่าน	0.909	ผ่าน

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย
 หลังการปรับโมเดล

ภายหลังการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬาเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ พบว่า

1. รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยที่ผู้วิจัยนำเสนอ มีความเหมาะสมกับบริบทของการกีฬาของประเทศไทย โดยให้ความเห็นตรงกันว่าในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มียุทธศาสตร์เฉพาะที่ทำหน้าที่ระงับข้อพิพาททางกีฬาเมื่อใช้องค์กรระงับข้อพิพาทปกติ (ศาล) ก็มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาดำเนินการที่นาน ส่งผลทำให้การแข่งขันกีฬาไม่ต่อเนื่อง จึงเป็นการดีหากจะมีองค์กรเฉพาะและผู้พิจารณาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาททางกีฬาเป็นผู้พิจารณา

2. รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยที่ผู้วิจัยนำเสนอ สามารถนำไปดำเนินการด้านการระงับข้อพิพาททางกีฬาในประเทศไทยได้จริง โดยให้ความเห็นว่า มีกฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้ว (พ.ร.บ. องค์การมหาชน พ.ศ. 2542)

จึงสามารถดำเนินการได้ทันที อีกทั้งยังสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ซึ่งกำหนดแผนการตั้งหน่วยงานอนุญาโตตุลาการกีฬาเพื่อระงับข้อพิพาททางกีฬาในประเทศ

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารที่ส่งผลต่อการสร้างและยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วย ประเด็นตามหลักการบริหารจัดการ POLC ที่น่าจะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การจัดองค์กร พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย ควรมีสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) ในกำกับของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างการบริหาร 5 ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย (สภาสถาบัน) ผู้บริหารระดับสูง (ผู้อำนวยการ) ผู้บริหารระดับกลาง (เลขาธิการ) ผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน) และผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับเสนาะติเยวว์ ที่ระบุว่าไม่ว่าองค์กรจะมีขนาดใด จะต้องมีการบริหาร 3 ระดับ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับต้น ซึ่งคณะกรรมการบริหารองค์กรจะต้องประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และวิสัยทัศน์กับองค์กร (เสนาะ ติเยวว์, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดสมรรถนะหลักของข้าราชการพลเรือนไทย ข้อ 3 การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ระบุว่า “มีวิสัยทัศน์ในการเล็งเห็นประโยชน์ของเทคโนโลยี องค์ความรู้ หรือวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อใช้ปฏิบัติงานในอนาคต และสนับสนุนส่งเสริมให้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง” (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไทย, 2552)

2. ทฤษฎีการมนุษย์ พบว่า หากต้องการให้การบริหารจัดการประสบความสำเร็จ การบริหารจัดการนั้นจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ มีปริมาณเพียงพอ ควบคู่กับการมีงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การจัดการที่ดี เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ เพราะมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการและประสานทรัพยากรต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อผลักดันองค์กรไปสู่ความสำเร็จจากการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย จะประสบผลสำเร็จได้ ต้องประกอบไปด้วยความเพียงพอของจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการระงับข้อพิพาททางกีฬา บุคลากรมีความรู้ความชำนาญด้านกฎหมายกีฬาและการระงับข้อพิพาททางกีฬา มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ดี แต่ในปัจจุบันกลับมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติและความรู้ในเรื่องที่กล่าวมาน้อยมาก จากผลการวิจัยที่ระบุว่า ผู้ที่ไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางกีฬาจากหน่วยงานในประเทศไทยมีมากถึงร้อยละ 79.7 และไม่เคยผ่านการอบรมจากหน่วยงานกีฬาต่างประเทศมากถึงร้อยละ 88.8 โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.9) ระบุว่าตนเองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางกีฬาในระดับน้อยมาก เทียบเคียงปัญหาด้านความขาดแคลนทรัพยากรมนุษย์ทางกีฬาได้กับการศึกษาของ อาพัทธ์ เตียวตระกุล ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผล

ของการบริหารองค์การกีฬาของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน พบว่า ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อย มีความรู้และความชำนาญทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเพียงระดับพอใช้ และวุฒิทางพลศึกษาหรือวิทยาศาสตร์การกีฬาเพียงแค่ร้อยละ 56.70 ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะคนเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารงาน (อาพัทธ์ เตียวตระกูล, 2548)

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากร และใช้สำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย พร้อมทั้งทบทวนผลการปฏิบัติงานการระงับข้อพิพาททางกีฬาโดยองค์กรต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักการของ Australian Sports Commission ซึ่งอธิบายว่าในขั้นตอนของการเตรียมการวางแผนเป็นขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและทบทวนรายงานประจำปี ซึ่งรวมถึงเรื่องการเงิน สถิติ และข้อมูลต่าง ๆ ทั้งจากการดำเนินการภายในและนอกองค์กร ซึ่งจะทำให้ทราบเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน (Australian Sports Commission, 2004) เช่นเดียวกับ Anthony, R. A. & Govindarajan, V. ที่เสนอว่า กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ คือ การตรวจสอบและปรับปรุงแผนกลยุทธ์ให้ทันสมัยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (Anthony, R. A. & Govindarajan, V., 2003)

3. ทรัพยากรเงิน พบว่า การขับเคลื่อนกิจกรรมหรือดำเนินการใด ๆ ก็ตามเงินเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ตามคำกล่าวของ อาพัทธ์ เตียวตระกูล ที่ว่า งบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ องค์การกีฬาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าองค์การกีฬาได้รับงบประมาณไม่เพียงพอแล้ว อาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือถ้าปฏิบัติงานได้คงไม่มีประสิทธิภาพ (อาพัทธ์ เตียวตระกูล, 2548) สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า งบประมาณมีความสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย และการจัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการประสบผลสำเร็จและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีงบประมาณประจำอย่างเพียงพอ พร้อมด้วยรายได้ซึ่งเป็นผลประโยชน์จากการดำเนินการโดยอิสระของตนเองทั้งจากรัฐและเอกชน เพราะงบประมาณและการเงินนั้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการดำเนินงานทุกอย่าง

4. การควบคุม พบว่า การดำเนินการตามรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากร โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ก่อนการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินการ โดยนำผลการตรวจสอบมากำหนดเป็นเกณฑ์เพื่อนำไปใช้ ผ่านการศึกษาวิจัยและพัฒนาที่ต่อเนื่อง ซึ่งเกณฑ์ใดที่มีความเหมาะสมแล้วให้ถือปฏิบัติเป็นมาตรฐาน ส่วนเกณฑ์ใดที่ยังไม่เหมาะสมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยและพัฒนาแก้ไขต่อไป เนื่องจากการดำเนินการติดตามและประเมินผลตามแผนงานหรือโครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาอุปสรรค เพื่อใช้ในการจัดทำแผนคราวต่อไป โดยหลักวิชาการแล้วทำได้หลายวิธี แต่ที่สำคัญจะ

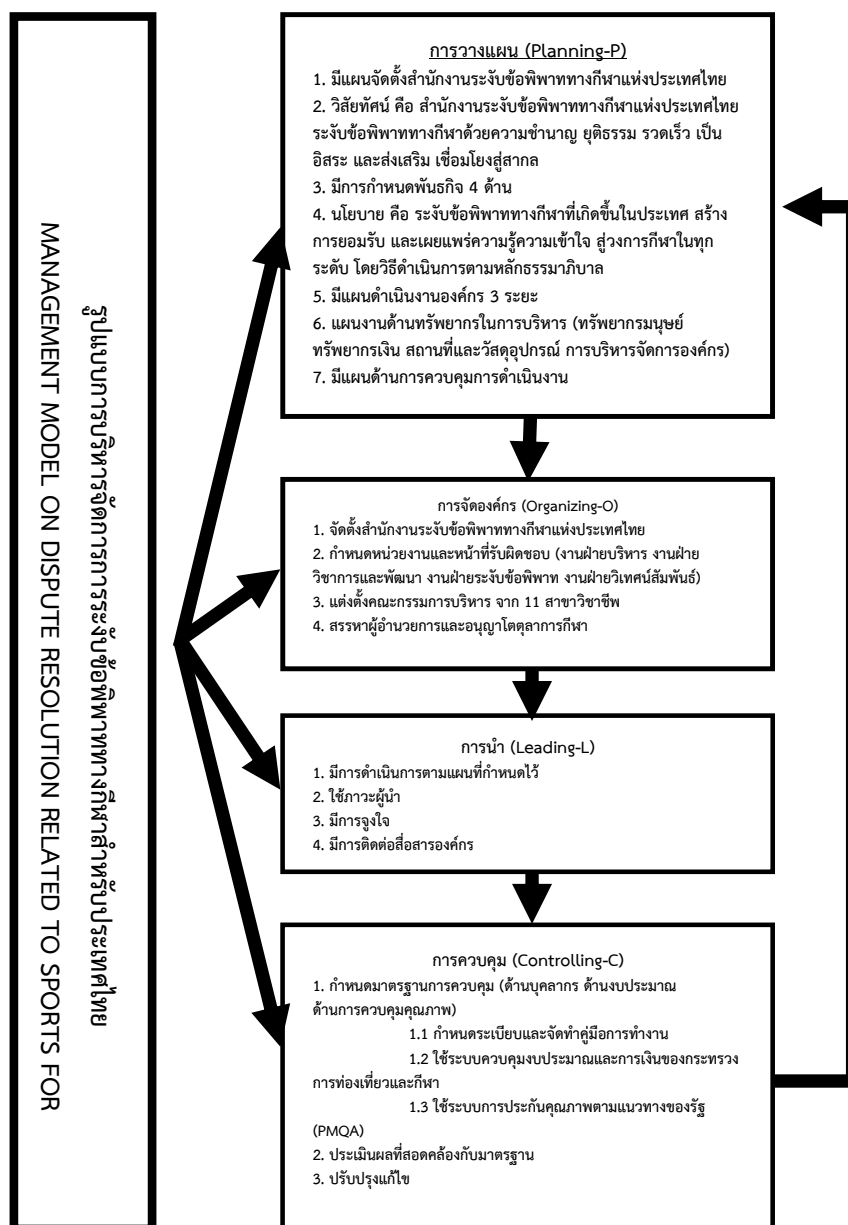

มีการประเมินผล 3 ระยะด้วยกัน คือ 1) ประเมินผลก่อนการดำเนินการ 2) ประเมินผลระหว่างดำเนินการ และ 3) ประเมินผลหลังการดำเนินการเสร็จแล้ว (ประกิจ หงษ์แสนยาธรรม, 2552) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเสนาะ ดิเยาว์ ที่กล่าวว่า กระบวนการควบคุมเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการวัดการปฏิบัติงานจริง การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานจริงกับวัตถุประสงค์และมาตรฐาน ตลอดจนมีการแก้ไขในสิ่งที่จำเป็น (เสนาะ ดิเยาว์, 2546) เช่นเดียวกันกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่กล่าวว่า หน่วยงานทางการกีฬาต้องมีระบบติดตามความก้าวหน้า กำกับดูแล และประเมินผลในการบริหารงานขององค์กร สมาคม และชมรมด้านการกีฬา ในการนี้นอกจากการติดตามผล ประเมินผล และทบทวนแผน ยังจะต้องเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นอีกด้วย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550); (Australian Sports Commission, 2004)

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ องค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานด้านการระงับข้อพิพาททางกีฬาในประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์และเป็นประสิทธิผล เป็นการเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการ ด้านกีฬา และด้านการระงับข้อพิพาท ผ่านกระบวนการทางการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ผลการวิจัยซึ่งผ่านการยืนยันความเหมาะสมและความเป็นได้ในการนำไปใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬานี้ สามารถนำมาสร้างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การนำ และการควบคุม ได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทย

สรุป/ข้อเสนอแนะ

รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยมีรูปแบบตามกระบวนการบริหารจัดการ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน มี 7 องค์ประกอบ 2) ด้านการจัดองค์กร มี 4 องค์ประกอบ 3) ด้านการนำ มี 3 องค์ประกอบ และ

4) ด้านการควบคุม มี 3 องค์ประกอบ โดยควรจัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) ในกำกับของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบ่งโครงสร้างการบริหารออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ได้แก่ ระดับนโยบาย ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับต้น และผู้ปฏิบัติงาน อีกทั้งยังควรสรรหาและพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวนเพียงพอต่อการดำเนินการและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางกีฬาโดยเฉพาะด้วย นอกจากนั้นแล้ว การดำเนินการยังควรจะต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากร โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ ก่อนการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินการ โดยนำผลการตรวจสอบมากำหนดเป็นเกณฑ์เพื่อนำไปใช้ จากการยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนได้เสียทางกีฬาพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยมีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1) จัดตั้งสำนักงานระงับข้อพิพาททางกีฬาแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) ในกำกับของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้มีองค์กรด้านการระงับข้อพิพาททางกีฬาโดยเฉพาะ โดยอาศัย พ.ร.บ. องค์การมหาชน พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายจัดตั้ง 2) กำหนดหน่วยงานและหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งประกอบด้วย งานฝ่ายบริหาร งานฝ่ายวิชาการและพัฒนา งานระงับข้อพิพาท และงานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ 3) ควรจัดทำแผนการสรรหาและพัฒนาบุคลากรของสำนักงานฯ 4) ควรจัดทำแผนการควบคุมการดำเนินการ ทั้งด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และคุณภาพ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ 1) ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยให้เข้าใจชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินการและใช้รูปแบบการบริหารจัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ 2) ควรนำองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาทและการกีฬามาร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการระงับข้อพิพาททางกีฬาให้เกิดการพัฒนาและเหมาะสมกับกาลเวลาอย่างสม่ำเสมอ 3) จัดทำคู่มือการดำเนินงานในทุกระดับเพื่อให้เกิดความเข้าใจและดำเนินงานที่เป็นไปตามมาตรฐาน ลดความบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้น 4) ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกีฬาราบเกี่ยวกับสำนักงานที่ถูกจัดตั้งขึ้นใหม่ 5) ควรจัดอบรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารและสมาชิกในองค์กรกีฬาอย่างสม่ำเสมอ 6) ควรนำระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบออนไลน์มาใช้ในการเรียนรู้ ค้นคว้า และดำเนินการ เพราะจะทำให้มีความสะดวก รวดเร็ว ทั้งในการดำเนินการและการบริหาร ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬายังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางกีฬาน้อยถึงน้อยมาก ทำให้ขาดบุคลากรด้านกฎหมายกีฬา จึงควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาหลักสูตรกฎหมายกีฬา เพื่อพัฒนาบุคลากรทางด้านกฎหมายกีฬาและสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ที่สนใจ โดยอาจดำเนินการในรูปแบบของหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น หรือเป็นหลักสูตรต่อเนื่องที่มีแนวทางในการพัฒนาอย่างชัดเจน 2) ควรมีการศึกษาวិเคราะห์รูปแบบการบริหาร

จัดการการระงับข้อพิพาททางกีฬาสำหรับประเทศไทยภายหลังจากการนำไปใช้หรือทดลองใช้ พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับองค์การระงับข้อพิพาททางกีฬาระหว่างประเทศหรือในต่างประเทศ เพื่อเรียนรู้ แก้ไขปัญหา อุปสรรค และนำเสนอแนวทางในการพัฒนาเพื่อปรับปรุง การดำเนินงานให้ดีขึ้นและเหมาะสมมากขึ้นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กริช แรงสูงเนิน. (2554). การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดเคชั่น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2562). การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SEM) ด้วย AMOS. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีนิวส์. (2560). กกท ทำมาตรฐานกีฬาอาชีพ พัฒนาสู่ความยั่งยืนในอนาคต. เรียกใช้เมื่อ 19 กรกฎาคม 2563 จาก <https://www.tnews.co.th/sat/contents/342948>
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2548). โมเดลลิสม์: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประกิต หงษ์แสนยธรรม. (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนไทย. (2552). สมรรถนะหลักของข้าราชการพลเรือนไทย (ก.พ.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาระบบบำนาญตำแหน่งและค่าตอบแทน.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2560-2564. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สำนักงานศาลยุติธรรม. (2562). หนังสือรายงานสถิติคดีของศาลยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2561. กรุงเทพมหานคร: ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2546). หลักการบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อาพัทธ์ เตียวตระกูล. (2548). การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Anthony, R. A. & Govindarajan, V. (2003). Management control system. New York: IRWIN.
- Australian Sports Commission. (2004). Planning in sport. Retrieved August 11 , 2020, from <http://www.ausport.gov.au/nso>.
- FIFA. (2015). FIFA Statutes 2015 edition. Retrieved October 6 , 2020, from <https://resources.fifa.com/image/upload/fifa-statutes-2015.pdf?cloudid=lybxekc8pvueit0gdwbc>.